

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 1. грудня

Ч. XV.

Ч. 71.

Ч. 8801. О вступленю на Престіл Його цїс. і кор. Апостольского Величества Цїсаря і Короля Кароля І.

Всім нам звісно, що подобалось Всевишньому Богу покликати до Себе Наймилостивїйшого нашого Пана, Цїсаря і Короля Франца Йосифа І., щоби за чесноти і труди надїлити Його вінцем неувядаємої вічної слави.

Дідичну корону на Всеславнім престолї обняли Його Величество Наймилостивїйший Пан, Цїсар і Король Кароль І.

З сеї нагоди зволили найласкавійше видати отсе відручне письмо оголошене в надзвичайнім виданю „Wiener Zeitung“:

Любий Докторе Кербер!

З нинїшним днем обняв я правліне і затверджую Вас, як також решту членів австрійского кабінету на їх становищах.

Рівночасно поручаю Вам оголосити долучену проклямацію до моїх народів
Відень, 21. падолиста 1916.

КАРОЛЬ в. р.

Кербер в. р.

Подібні відручні письма видав цїсар Кароль до спільних міністрів Буряна і Кробатина і до угорского президента міністрів Тиси. Маніфест до народів монархії є однозвучний для цілої монархії.

До моїх народів!

До глибини переняті і зворушені стоїмо Я і Мій Дім, стоять Мої вірні народи перед домовиною благородного Володаря, в якого руках майже сімдесят літ лежала доля монархії.

Ласка Всемогучого, яка Його в літах ранньої молодости винесла на престіл, дала Йому також силу через найтяжші людські страждання непохитно і незломно аж до пізнього старечого віку посвятити Своє жите обов'язкам, які визначив Йому Його високий уряд Володаря і Його горяча любов народу.

Його розум, розвага і опіка батьківська утворили тривкі основи мирного співжиття і свобідного розвитку і повели Австро Угорщину з важкої заверухи і з небезпек через злі і добрі дні, через довгий і благословений час мира, до того вершка могучости, з якого нині разом з вірними союзниками веде бій з неприятелями, що її оточують.

Ходить о се, щоб Його діло далі повести і довершити.

Серед бурливих часів вступаю на гідний чести престіл Моїх предків який оставляє мені мій високий Дід в незменшенім блиску.

Ціль ще не осягнена. Не є ще переломане божевіле неприятелів, які думають, що в дальшій натиску зможуть поконати Мою монархію і її союзників і що більше — розторозити їх.

Знаю, що Мої народи поділяють Мое непохитне рішення витривати в бою аж до осягнення мира, який запевняє існування Моєї монархії і запоручає сильні основи і незакаламучений розвиток.

З гордостю жду і вірю, що Моя геройська оружна сила, оперта на повну посвяту любові вітчизни Моїх народів і в вірнім братерстві оружя з союзними військами, на далі при ласкавій Божій помочі відіпре всі наступи неприятелів і спричинить побідне закінчене війни.

Так само непохитна є Моя певність, що Моя монархія, якої великодержавне становище опирається на старинній, в годині небезпеки на ново припечатаній, нерозривній спільності долі обох її держав, вийде з сеї війни загартована і скріплена внутрі і на зверх; вірю, що Мої народи, які переняті думкою співприналежности і оживлені глибокою любов'ю вітчизни, лучаться нині в повній посвяті незломній постанові відперти зовнішнього ворога, будуть також співділяти в ділі мирного відродження і відмолодження, щоб обі держави монархії ра-

зом з прилученими до них краями Боснією і Герцеговиною ввести в епоку внутрішнього розцвіту, розвитку і скріплення.

Благаючи з небес ласки і благословення для Мене і для Мого Дому, як також для моїх улюблених народів, обітую перед Всемогучим, що вірно управляти буду добром, яке мені передали мої предки.

Бажаю зробити все, щоби в найкоротшій часі прогнати всі військові жорстокості і жертви, щоби відзискати для Моїх народів з такою тугою дожидаєне благословення мира, як тільки дозволить на це честь Мого оружжя, життєві умови Моїх держав і їх вірних союзників, а також упертість наших неприятелів.

Хочу бути справедливим і повним любові володарем Моїх народів. Хочу їх конституційні свободи і всі інші права високо цінити і пильно дбати про рівність усіх перед правом. Моїм безнастанним змаганем буде підирати моральне і духове добро Моїх народів, оберігати лад і свободу в Моїх державах, запевнити всім заробляючим членам суспільності овочі їх праці.

Як дорогоцінну спадщину по Моїм Предку обіймаю привязане і сердечне довіре, яке лучить народи з Кораною. Ся спадщина нехай мені додасть сил, щоби Я як Володар відповів обовязкам Мого високого і важкого уряду.

Перенятий до глибини вірою в незнищиму життєву силу Австро-Угорщини, овіяний сердечною любовю до Моїх народів, хочу Мое життє і Мої всі сили віддати на службу сеї високої задачі.

КАРОЛЬ в. р.
Кербер в. р.

В тяжку пору, але повний надії і з найкрасшими намірами вступає наш Найяснійший Монарх на Престіл Габсбургів.

Кріпко віримо, що Бог допоможе Йому сильною рукою повести керму старинної просторої держави, а народи довести до щасливого мира, гаразду і розцвіту.

Наш нарід нераз мав щастє наочно оглядати взнеслі прикмети Його Ц. і К. Апостольского Величества і Найдостойнійшої Його Супруги в часі їх побуту в Коломиї і тепер на фронті. Всюди, де лиш Они появили ся, несли поміч, розраду і потіху.

Тому всі з радостею витаємо їх Ц. і К. Величества, засівших на Всеславнім Габсбурским Престолі і приносимо їм в дарі непохитну вірність, найщирійше привязане і найгорячійшу любов.

Як завсїгди, так і на дальше, особливо в теперішній тяжкій добі, за Цісаря, за державу охотно покладемо майно і кров. Всі як один муж непохитно станемо в обороні вітчизни.

А з наших щирих сердець понесуть ся перед престіл Всевишнього горячі молитви, щоби Господь дав Їх Величествам „мирное царство“, щоби ми в мирі могли провадити тихе жите в побожности, праведности і чистоті.

В тій гадці Еп. Ординаріят, даючи вираз найглубшим і найсердечнішим чувствам Всч. Духовеньства і вірних, поручає, щоби Всч. Отці Душпастирі повисше письмо в найблишну неділю по одержаню сего розпорядження публично в церкві відчитали, відправили торжественну Службу Божу на всяке прошенє, в наміреню Їх Ц. і К. Величеств, Наймилистивійшого Пана і Цісаря Кароля І. і Їх Супруги Наймилостивійшої Цісаревої Зити, по Службі Божій відспівали амврозияньский гимн: „Тебе Бога хвалим“, внесли трикратне многолітствіє і відспівали цісарский гимн.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемишль дня 1. грудня 1916.

Кароль Волошиньский
Вікарій капітульний.
Александр Зубрицкий
Канцлер.